

дистанційної освіти в Україні, яка стане частиною освітньої системи України та буде інтегруватись в Європейський та світовий освітній простір.

Список використаних джерел

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про вищу освіту: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 37–38. – Ст. 2004.
3. Информационные технологии в процессе обучения истории: теоретико-методологический аспект изучения // Шаг в историческую науку. Опыт отечественных и зарубежных модернизаций: материалы регион. науч.-практ. конф. студентов и аспирантов (Екатеринбург, 19-20 апреля 2007 г.). – Вып. 7. – Екатеринбург: Изд-во АМБ, 2007. – С. 324–327.
4. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.osvita.org.ua/distance/pravo/00.html>. – Назва з екрана.

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ВИКЛАДАЧА ДО ЗДІЙСНЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

В. В. Лісіца, к. е. н., доцент;

О. М. Михайленко, к. е. н., доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Популярність і затребуваність дистанційного навчання (ДН) в світі на основі інтернет-технологій (e-learning) в системі вищої й додаткової професійної освіти зростають із кожним роком. В Україні дистанційна форма навчання впроваджується вже понад 15 років. Як показує досвід, підготовка викладача до здійснення дистанційного навчання є одним із вирішальних факторів, що впливає на успішне запровадження технологій ДН у вищому навчальному закладі. Якість освіти здебільшого залежить від педагогічного складу навчального закладу, тому професійно підготовлений викладач (або тьютор) в дистанційній освіті – це основна вимога до всіх навчальних закладів, які ставлять для себе завдання зайняти нішу на ринку як в цілому освітніх послуг, так і дистанційних, зокрема.

Передбачається, що освітній процес з використанням дистанційних технологій навчання здійснюється професорсько-викладацьким складом, який спеціально підготовлений для роботи в

новому інформаційно-освітньому середовищі, створює і актуалізує спеціалізовані навчальні матеріали, здійснює опосередковану взаємодію зі студентами незалежно від місця їх знаходження на основі організованих інформаційних технологій.

Отже, характер роботи викладача дистанційної освіти передбачає наявність значного набору професійних знань і умінь. Основні з них полягають у такому:

- знання нормативно-правової бази системи ДН, вимог до методичного супроводу ДН і оснащеності навчального процесу;
- впевнене володіння персональним комп'ютером, периферійними пристроями, стандартними програмами та сучасним програмним забезпеченням;
- вміння аналізувати програмне забезпечення з точки зору його дидактичних можливостей;
- знання і володіння різними засобами телекомунікації (електронна пошта, спілкування в режимі реального часу) для обміну інформацією зі студентами;
- вміння організувати і провести телеконференцію, тематичний чат;
- володіння телекомунікаційним етикетом;
- вміння працювати з інформаційними ресурсами мережі (мережевими базами даних, інформаційними системами та ін.);
- знання видів мотивації, що визначають навчальну активність студентів дистанційного навчання, вміння надавати їм психологічну підтримку на початковому етапі навчання;
- знання і володіння принципами особистісно-орієнтованого підходу в навчанні та ін.

Досвід впровадження дистанційної освіти виявив, у зв'язку з цим, низку проблем, а саме: існує певна обмеженість у володінні викладачами сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями, комп'ютерними навчальними програмами та ін.; надмірна професійна завантаженість викладачів (стандартне навантаження складає понад 800 годин і включає від 4 до 6 курсів), що ускладнює підтримку та супровід суб'єктів дистанційного навчання та знижує якість наданих їм освітніх послуг; низька вмотивованість щодо розробки, актуалізації дистанційних курсів через невіршеність проблеми розрахунку та обліку навантаження в цій сфері та ін.

Таким чином, можна окреслити наступні напрями удосконалення підготовки викладача до реалізації дистанційного навчання:

1. Запровадити на рівні навчального закладу дієву систему технічної підтримки викладачів через відповідні інтернет-ресурси та канали зв'язку.

2. Сформувати професійне середовище викладачів (тьюторів), використовуючи різноманітні форми взаємодії (семінари, авторські курси, вебінари, конференції та інші форми обміну інформацією), з метою не тільки навчити, а й включити викладачів в дистанційний освітній простір.

3. Удосконалити систему мотивації викладача щодо запровадження технологій дистанційного навчання через вирішення проблеми розрахунку та розподілення навантаження викладача і відповідної оплати праці в сфері ДН.

За таких умов, накопичивши достатній досвід, викладачі ефективніше формуватимуть та коригуватимуть власний стиль створення і проведення курсів ДН.

РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ДИСТАНЦІЙНОГО ВИВЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ

***С. С. Ніколенко**, д. е. н., професор, завідувач кафедри економічної теорії та прикладної економіки*

***О. В. Лозова**, к. е. н., доцент кафедри економічної теорії та прикладної економіки*

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Розглядаючи питання: «Розвиток творчого мислення студентів в процесі дистанційного вивчення економічної теорії», можна говорити про організацію процесу навчання і про розвиток творчого мислення – як процес. При всіх наявних напрацювань, на нашу думку, організації творчої індивідуальності студентів у вітчизняній вищій школі приділяється не достатньо уваги. Зазвичай, студенти пишуть реферати, виконують завдання запропоновані в дистанційному курсі, але цього явно не достатньо для розкриття всього наявного потенціалу студента.

Дистанційне навчання за своїми характеристиками і деякими організаційними моментами найближче знаходиться до заочно-